

STAŇKOVSKO

Nepolitický, nezávislý týdeník.

Vychází každou sobotu. — Předplatné: ročně poštou 29.— Kč, půlletně poštou 14.50 Kč. — Redakce a administrace v Staňkově. — Rukopisy se nevracejí. — Inzerce levná, platí se předem. — Kdo ponechá si dvě čísla, stává se odběratelem. — Poštovní úřad šekový číslo 210.627. — Telefon k použití číslo 1. — Novinová sazba povolena řed. pošt. a tel. v Praze, č. 131.619-IIIa 1937. — Dohledací poštovní úřad Staňkov. — Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Všem přátelům zpěvu ve Staňkově!

Motto: Zpěvem k srdci,
srdcem k vlasti.

Každý člověk, když není vyloženým škarohlídem, si rád zazpívá. Někdo si jen pobrukuje nářev nějaké písničky, jiný si zazpívá „od plic“. Podle básníka Háčka, jak to napsal ve Večerních písních: „... je píseň v nebi zrozená a ve smrt život vlívá.“

V nejtěžších chvílích svého života okřeje člověk písní. Naše legionáře tam na Sibiři, v Itálii i ve Francii držela před zoufalstvím a steskem po vlasti pouze česká píseň. A dnes čteme v časopisech, že Hašlerova „Ta naše písnička česká“ se stala v zabraném území druhou hymnou našich českých bratrů, kteří tam v tom moři germánském se utěšují jen jejím zvukem.

Jest proto třeba píseň pěstovati, učiti se zpívat, písní rozuměti. To je člověk dobrého srdce, který dovede porozuměti tomu, co mu píseň povídá.

Máme dosti lidí hlasem nadaných, kteří nechávají svoji hřivnu ležeti ladem. Jest to škoda. Vždyť tím, že by se seskupili, že by utvořili pěvecké těleso, vycvičili by svoje hlasové nadání, měli by příležitost zazpívat si „od plic“, sami by pak našli ve zpěvu při dnešních životních trampotách ulehčení i osvěžení a krásným sborovým zpěvem by povzbudili i ty, kdož sami buď zpívat nemohou, nebo se ostýchají.

Takovým skupenstvím zpěváků jsou pěvecké kroužky a spolky. Také my ve Staňkově máme pěvecký spolek „Vlast“, který všichni dobře znáte. Spolek má dnes 26 činných členů. — Tento vystoupil již mnohokrát pod taktovkou výborného našeho dirigenta pana ředitele Buriana před veřejností a vždy čestně obstál. — Všechny vlastenecké oslavy, jako na př. 28. října a pod., zahajoval obyčejně některým vlasteneckým sborem. Vždy mluvil písní k srdcím našeho občanstva. Je jen jedna vada. Pro tak veliké úkoly by mělo být toto těleso silnější, ne snad jakostně, ale počtem. Potom by teprve bylo možno nacvičit krásné a mohutné sbory, které by snad umlčely tak zvané kritiky, ale mluvily by k srdcím, které by burcovaly ze sna líkané a povzbuzovaly a utužovaly zdravá vlastenecká srdce ve víře v lepší budoucnost národa. „Ten národ ještě nezhyne, dokud mu věštec zpívá“, napsal autor Večerních písní.

Obracím se proto, jako nově zvolený předseda spolku „Vlast“ na všechny občany, kteří si rádi zazpívají, se žádostí, aby přistoupili za členy našeho spolku, aby svým hlasem rozmnožili a zesílili tento politicky neutrální sbor a tím pomohli vybudovati spojenému Staňkovu jednu osvětovou složku. Za členy se můžete přihlásiti u bra Karla Jedličky, obchodníka. — Na shledanou.

Končím naším pěveckým heslem:

Kdo Čech, ten pje rád.

Kdo Čech, ten musí zpívat.

Říha Antonín, zvěrolékař.

Veřejnosti!

Naši vlast stihlo těžké neštěstí. Ztratili jsme velkou část svého území, kterou byly nuceny opustiti tisíce našich českých spoluobčanů. Po léta stáli hrdinně na svých místech, konajíce svou povinnost v mimořádně svízelných a podstatně těžších poměrech, nežli byly naše. Odměnou za to je jim ztráta domova, majetku a zaměstnání. Žijí den na den, v nejistotě o příští osud svůj a svých rodin. Jaké útrapy hmotné i duševní prožili a co cítí nyní, zdá-li se jim, že jsou svými šťastnějšími rodáky z vnitrozemí opuštěni!

Zlomení bloudí mezi námi a dožadují se naší pomoci! Jest naším úkolem a povinností, přispěti na pomoc těmto uprchlíkům. Jde jak o pomoc okamžitou, tak i pomoc k budování jejich příští existence. K tomu jest třeba především peněz! Dovoláváme se lidskosti každého z vás, voláme vás všechny, které často jen náhoda zachránila před tím, že nejste nyní sami vydáni útrapám a hrůze bezpřístřeší! Voláme k vám všem, kteří máte děti: Pomozte dětem, které musily opustit své domovy, aby vaše děti neztratily domovy své! Pro lásku k vlastním dětem pomozte dětem druhých! Přispějtež každý dle svých možností, na cizí pomoc nespoléhejme!

Uvědomte si, že účet poštovní spořitelny číslo 77.177 jest stejné důležitý — jako byl účet darů pro obranu státu!

Věříme, že nebude mezi vámi ani necitelnosti, ani sobeckosti a že tato výzva nebude nikým oslyšena.

Výbor pro pomoc uprchlíkům:

Dr. Jan Kapras, předseda,

Dr. Vilém Pospíšil, D. Černý, K. Schwarz,
V. Štěpánek.

Branná výchova.

Zahájení v Domažlicích.
U nás 5. února.

V neděli 15. ledna zahájilo domažlické středisko brannou výchovu. Přes krajně nepříznivé počasí dostavilo se k ní na 1200 mladých lidí, zástupci státních a j. úřadů, vojska a velmi četné občanstvo.

Ke shromáždění promluvil okrskový velitel branné výchovy major Smisitel. Pozorné posluchačstvo porozumělo dobře cíli branné výchovy, který řečník v přednášce výstižně vyjádřil. Na civilní kulturu a život musí býti vhodně vnesen branný duch, kterým republika vznikla na všech bojištích světa a který ji zaručí další dobrou budoucnost.

Pod státní vlajkou stáli mladí lidé ve věku od 14-30 let oběho pohlaví v krásné pospolitosti, městští i venkovští, různého povolání, chudí i bohatí. S porozuměním naslouchali jasně mluvě o povinnostech mladých v druhé republice, národní pospolitosti, kázni, státnosti a respektu k zákonům, obětavosti a hrdosti. Byli varováni před politickou, ideologickou i jinou roztržitostí, která vedla k Mnichovu. Branná výchova bude požadována důrazně a bude kontrolována. Nikomu se nic nesleví. Kdo by nerozuměl účelu a duchu těchto výchovných shromáždění a cílům brannosti, špatně by rozuměl tempu dnešní doby. Kdo by zlovolně i nevědomně pracoval proti duchu brannosti, střetl by se s trestními sankcemi zákona. Stel.

Slavnostní zahájení branné výchovy u nás provedeno bude v neděli 5. února. Podrobnosti o tom najdete na zadní straně tohoto čísla. Nepochybujeme, že naši mladí lidé nezůstanou za domažlickými.

Jaroslav Janovský:

V poslední chvíli.

Poslední záchvěvy prudké vichřice, která se přehnala nad ponuře šedým Xaverovským lesem, doznávaly ve sténajících korunách stromů. Cesta byla téměř zatarauná ulámanými větvemi a vyvrácenými suchými stromy. Vzdálenost několika set metrů, která dělala listonoše Jirku Vlacha od východu z lesa a kterou za normálních okolností přeběhl za pár minut, vyžádala si tentokrát dobré čtvrt hodiny namáhavé chůze. Konečně dorazil na okraj a rozhlédl se kolem sebe. Bylo už klidno, jen drobný déšť tiše šuměl ve větvích a Jirka Vlach rázně vykročil, aby byl včas s pochůzky.

V tom upoutalo jeho pozornost několik drátů telegrafního vedení, které visely smutně s masivního sloupu, servány patrně prudkým nápojem větru. - Zkušeným okem obhlédl Jirka situaci a tím rychleji vykročil, protože bylo nutno pokud možno nejdříve upozornit na závadu přednostu úřadu, aby mohla být ihned odstraněna. V tak exponovaném místě, jako byl Xaverov, ležící několik málo kilometrů od hranic, mohla by podobná závada mít značné následky, zvláště v napjaté situaci, kterou právě celé pohraničí prožívalo.

Stmívalo se, když udýchaný listonoš Vlach dorazil na poštovní úřad, kde neprodleně přednesl poštmistři Říhovi svůj objev. Pohotověmu vládcí xaverské pošty stačilo několik minut, aby zařídil, co bylo potřeba a za půl hodiny už opět cvakal telegrafní přístroj svou monotonní písničkou, tak příznačnou pro rozlehlou místnost odpovědné práce.

„Konečně“, ulevil si poštmistr po chvíli a přijal jakési krátké sdělení. „Telegram pro továrníka Bureše,“ řekl Jirkmu, který měl tohoto večera službu. „Byl tady už třikrát, zdá se mi, že ta zpráva má pro něho nesmírnou důležitost, protože byl strašně rozčilen, když jsem mu hlásil, že nic nedošlo. V osm hodin tu byl naposled a pak se hnul domů jako šílený. Prosim vás, Vlach, pokud možno rychle, jistě je jako na trní.“

Jirka převzal telegram a rychle vyšel z kanceláře, aby si jeho představený nevšímal změny, která se udála s mladým listonošem. Svíraje v ruce telegram kráčet osíř směřem k Burešově vile, snaže se ovládnout vzbouřené myšlenky, které se ho zmocňovaly vždy, když byl vyslán do tohoto domu.

Byla to náhoda, že ho před dvěma měsíci přeložili do Xaverova. Snad to byla pouhá náhoda, ale první dny a týdny byly hrozné. Lze si těžko představit hlubší cit, než jaký ovládal Jirku Vlacha k děvčeti, které vlastně mu první otevřelo bránu do nadpřirorodního chaosu pocitů, které vzbuzuje v člověku láska. A byla to rozhodně ironie osudu, když po strategickém zákroku rodičů se Helena provdala za továrníka Bureše v Xaverově a Jirka byl nucen téměř každodenně docházet do jejich domu s balíkem obchodní a soukromé pošty. Samozřejmě, kteří rodiče by neviděli svou dceru, raději paní továrníkovou, než jako ženu listonoše, Jirka nenáviděl toho člověka z hloubi svého raněného srdce. Tím více, čím více se přesvědčoval z různých náznaků, že Helena je s ním šťastna. Ale ovládal se dokonale, právě jako ona, takže Bureš nikdy nepocítil ani stín podezření o vztazích, které byly kdysi mezi jeho ženou mladým listonošem, který mu se služebně klidným úsměvem doručoval každodenní poštu.

A s jakýmsi zadoslučněním Jirka sledoval zprávy, které počínaly kolovat mezi lidem, že Burešova továrna se ocitá ve značné krizi následkem poměrů, které ovládly vzrušené pohraničí. Dělníci nedostali dokonce plat za poslední týden a celý provoz byl jaksi ochromen. Bureš čeká patrně na nějakou důležitou zprávu, jinak by nebyl v takovém stavu, jak to vyřčil poštmistr. A Jirka Vlach se v tomto okamžiku cítil jaksi pánem nad osudem svého nepřítele, protože svírá v ruce zprávu s možnými nečekanými následky. Jde se mu dnes klidně, protože ví, že Helena není doma. Odjela před týdnem do lázní a Jirka se cítil být zbaven pouta, které mu obvykle svírá hrdlo, když ví, že ona je nablízku.

Rázným krokem prošel otevřenou branou Burešovy zahrady a vstoupil do domu. Zarazilo ho, že se neobjevuje starý Falka, správce domu, zahradník, noční hlídač a komorník v jedné osobě. Dům se zdál být úplně prázdný. — Ani vlnák Tex, o němž Jirka říkával s oblibou, že je to nejcharakternější obyvatel tohoto domu, nevrátil se mu vstříc jako jindy. Jirka se okamžitě rozmyslel a pak vykročil směrem k Burešově pracovně. Zaklepal irochu hlasitěji, než měl v úmyslu a když se nic neozývalo, pootevřel opatrně dveře. A pohled, který se mu naskytl, byl příčinou, že Jirka mocným pohybem rozrazil dveře a jediným skokem se ocitl u stolu.

V křesle spočíval továrník Bureš, nepřirozeně shrouben. Jeho zsinálá tvář se křivě odrážela od tmavého kabátu. Zafaté ruce spočívaly v klíně a jeho tělo se v nepravděpodobných intervalech zachvívalo jakousi konvulsivní křečí. — Na stole stála z polá vyprázdňená sklenice vody a malý zbytek jakéhosi bílého prášku.

Jirka Vlach stál okamžitě nad ním, neschopen pohybu. Tisíce myšlenek mu v tom okamžiku prolétlo hlavou. Ale duševní boj byl krátký. Zde byl v sázce lidský život. Bylo nutno jednat. Rázným pohybem pozvedl nešťastníkovu hlavu, která v zápětí spadla opět bezvládně na prsa. Bureš se ohrávil, o tom nebylo nejmenší pochyby. Listonoš vyběhl do chodby a zakřičel silným hlasem, snaže se přivolat někoho z lidí, kteří obvykle byli v domě. Nic se nehnulo. Bureš je patrně někým odeslal. Co teď? Jirka hlavou bleskla myšlenka. Nemocnice. Jediná záchrana. Do okresní nemocnice v Lukově bylo necelých deset kilometrů.

Jirka obeznámen s poměry, seběhl Jirka bleskurychle se schodů a zmizel za domem. Díky Bohu, garáž byla otevřena. V témže okamžiku seděl již Jirka v volantem Burešova vozu, nastartoval a vyřídil se z garáže. Před domem se zastavili dva občané z Xaverova, přivábení hlukem automobilu. — Několika slovy sdělil jim listonoš, co se stalo a za doprovodu jednoho z nich vběhl znovu do domu. Rychlým pohybem sbalil zbytek prášku, který byl na stole, vstrčil jej do kapsy a za pomoci průvodce snesl bezvládně Burešovo tělo do automobilu, který se v zápětí rozejel směrem k Lukovu.

A zatím co se zpráva o tragedii rozšiřovala po Xaverově, probouzel se továrník Bureš po šťastném zákroku nemocničního lékaře z těžké agonie. Díky zbytku veronalu, který duchapřítomný listonoš přivezl s sebou, mohla být provedena diagnosa a tím i úspěšný zákrok. A druhého dne mohl být doručen telegram, který vlastně zachránil továrníkovi Burešovi život.

— Přímou i nepřímou, protože příštího týdne, kdy se zotavený továrník vrátil z nemocnice, byly dělníkům nejen vyplaceny zastavené platy, ale i značná náhrada. Telegram skutečně tedy obsahoval dobrou zprávu, která díky duchapřítomnosti a opravdové mužnosti listonoše Jirky Vlacha, zachránila život jednomu člověku a práci několika desítkám jiných.

A lidé, kteří znali tuto událost a kteří čekali v novinách o daru Kč 3.000, které věnoval mladý xaverovský listonoš Vlach na obranu státu, seznali, že továrník Bureš se zachoval, jako kavalír a jeho zachránce Jirka Vlach jako pravý muž a vlastenec.

Z týdne.

Za K. Holoubkovou.

V pondělí tohoto týdne byly odevzdány očistnému ohni pražského krematoria tělesné pozůstatky ušlechtilé a vlastenecké paní, Klotyldy Holoubkové, vdovy po bývalém okresním tajemníku v Horšovském Týně. Dožila se vysokého stáří - 84 let, jakoby Osud jí popřál dlouho se dívat a těšit z výsledků její obětavé a příkladné práce, vždy plné horlivosti a poctivosti. Osud jí popřál zažít příchod národní svobody, ale neušetřil jí chmurných dnů zářijových, které jako přízrak tlačily churavějící srdce této ženy. Odříznutí země, kde po dlouhá léta žila, vychovávala v německém prostředí své dcery v duchu svého přesvědčení, příkazu a hlasu srdce, tato ztráta letého domova a pak okupace chodského kraje, to bylo příliš mnoho bolesti na vyčerpané tělo, v kterém duch udržoval život, seč jeho síly stačily. Nakonec zvítězila smrt, která odňala našemu zchudlému národu jednu duši, chudou bohatstvím světským, ale přebohatou vlastnostmi, o nichž básník mohl napsat, že bude-li každý z nás z křemene...

A celý život paní Holoubkové byl velmi tvrdý a houževnatý až do chvíle, kdy už její rty mohly jen šeptat. Loučily se se svou věčnou láskou: českou vlastí. Zesnulá byla štědrá podporovatelkou všeho dobrého a potřebného. V tom tkví ona velikost jejího života: sama mnohdy strádající, myslela stále na ještě potřebnější. Za války dala se cele do služeb pomoci raněným vojínům v lazaretu, organizovala s krásnými výsledky akce Červ. kříže, byla čelnou členkou všech národních korporací a všem, kdož s ní přišli do styku, upřímnou a spravedlivou ženou. Proto také byla oblíbena jak u Čechů, tak u Němců a všichni rádi na ni vzpomínali. V letech mladších byla též členkou českého dámského spolku, kde se stýkala s předními českými ženami (Krásnohorská) a j. Bylo by toho hodně, co by se dalo napsat a říci nad prostou urnou pozůstatků paní Holoubkové a všechno je to stejně krásné, jako celý její život!

Sníatek. V sobotu 4. února 1939 oddání budou v děkanském chrámu v Staňkově pan Ing. Dr. techn. Štěpán Benda, hospodářský asistent „Podniku státní lesy a statky“ ve Velkých Pavlovicích na Moravě a slečna Máňa Tittelbachová, literární učitelka v Kolovči, dcera řídící učitele p. F. Tittelbacha z Čermné.

Valná hromada hasičského sboru ve Staňkově (městysi) koná se dne 5. února v 1 hodinu odpoledne ve spolkové místnosti u Kozinů.

Světový veletrh ve Staňkově blíží se k uskutečnění. Počátkem příštího týdne bude se měnit dvorana sokolovny ve výstavní palác a firmy z republiky i z celého světa rozbijí zde své stánky, aby v den slavnostního zahájení veletrhu bylo vše v plném lesku. Na počest hostů jest přichystána v půlnočních hodinách velká slavnost za účasti zástupců z celého světa a všech ras. Na prostranství před výstavním palácem bude dobře připraveno uvítání vzácných hostů, kteří ve svých originálních krojích předvedou zde svoje tance a reje. (Bude to výpravná kostymní scéna od populární autorky B. Holečkové, v níž účinkuje na 80 osob za doprovodu orchestru.) Tedy příjemné překvapení a pěkná podívaná pro návštěvníky světového veletrhu ve Staňkovské sokolovně 4. února.

Triplex ze Staňkova? Jak se proslýchá, má býti ze Staňkova odstěhována výroba nefixitelného skla světoznámé značky „Triplex.“ Továrna byla v posledním čase dobře zaměstnána a po zániku sklárny byla posledním pozůstatkem velikých sklárenských podniků v kraji. V roce 1937 koupil od býv. majitelky tovární objekty Triplexu pan Lukeš, od něhož pronajala továrnu firma Wolf a Štětka z Prahy a výrobu skla Triplex vede do dnešního dne. Přerušeni výroby uvedeného skla bude pro Staňkov v řadě citelných ran za poslední dobu prožitých velmi značnou ztrátou.

Opět „sensace“ jako laviny se šířící zaplavily náš kraj. Vyrojilo se jich hned několik najednou a pro zpestření každá jiného zabarvení. Několik zatčení šířitelů těchto sensací v Plzni, přesvědčilo veřejnost, že jde o vymyšlené bajky, jichž pravdivost nemůže nikdo dokázat. Taktéž zprávy o tom, že budou zakázány všechny plesy, ježto prý budou rekvirovány sály, jsou pouhými hloupými povídkami neodpovědných lidí. Jen se nestrachejte a nenechte děsit takovými „jistými“ zprávami a poděšenci nechte jeho „pravdivost“ dokázat na příslušných místech. Jedině tak se zbavíte „poplachů.“

Sdružené dramatické odbory v Staňkově pořádají v sobotu 11. února t. r. v místnostech Lidového domu „Maškarní mumraj.“ O protektorát byl požádán filmový a dramatický umělec mistr Zdeněk Štěpánek, člen činohry Národního divadla v Praze. Přihlášky masek přijímá cukrárna Karla Pelráska a prodejna ZKD. Čistý výnos věnován bude fondu pro pomoc uprchlým.

Z berní správy. Ministerstvo financí vyneslo ze dne 19. prosince 1938, čj. 146.826/38-III/8 nařízení, že zaměstnavatelé (plátcí) mající bydliště v obcích, přidělených berní správě v Domažlicích, jsou povinni předkládati této berní správě nadále výplatní listiny a roční výkazy, daně důchodové sražené a branného příspěvku a mají tuto berní správu uváděti na rubu složných lístků a na návštěvách.

Páni finančníci a P. T. četnictvo!

Po době velkých přesunů potřebujete nás. Většina vás změnila svá místa pobytu a tím proud pro radiopřijímač. Jejich výměny jakož i eventuelní proměny ze střídavého na stejnosměrný proud odborně a levně provede

TELEFON č. 100.

RADIO-KRATOCHVÍLE DOMAŽLICE.

Pěvecký spolek Vlast ve Staňkově zahájil tento týden pravidelnou činnost zkouškami sborového zpěvu. V čelo spolku postaven nový výbor. Starostou byl zvolen zvěrolékař A. Říha, jednatel Karel Jedlička, pokladníkem Vojtěch Moravec. Sbormistrem zůstal opět ředitel Josef Burian. Zájemci-pěvci jsou vítáni ve sboru „Vlasii.“

Náš národ mnoho ztratil a uvítá jistě s povděkem, že osvědčená GUJA-vlna zůstala naším českým hospodynám zachována. Radíme proto všem, aby svoji potřebu pletací vlny objednávali jen v této jediné české přádelně vlny. Bohatou vzorkovnicí na požádání zdarma zašle: Přádelna vlny GUJA G. Jarošek, Dalečín, p. Jimramov.

Právní postavení velitelů středisk branné výchovy. Dne 19. t. m. představil okrskový velitel branné výchovy, major Smisitel, okresnímu hejtmanu vrch. radovi Dr. Kramatovi 12 velitelů středisk branné výchovy z pol. okresu Domažlice. Okrskový velitel ve stručném úvodu se zmínil o úkolech velitelů středisk. Neopomenul zdůraznit i překážky, které brzdí práci těchto velitelů a žádal okr. hejtmana o účinnou pomoc, jakou s dr. Pluharem branné výchově až dosud poskytovali. Okresní hejtman ve své odpovědi tuto pomoc slíbil, zdůraznil své pochopezení pro věc brannosti, jakož i nezatajil své milé uspokojení z přijetí slibů od prvních velitelů středisk, o jejich nestranném a dobrém plnění zákonem daných povinností. Slibem, který velitelé středisk vykonali, vzali na sebe veliké úkoly, které musí veřejnost oceniti. Dekrety, jimiž velitelé středisk jsou jmenováni, dávají jim příslušné zákonné postavení před úřady (zejména obecními) a vůči osobám branné výchově povinným a všem těm, kteří budou ke spolupráci na branné výchově vyzváni.

Ze Sokola. Tuto neděli koná se valná hromada jednoty. Za VI. okrsek bude přítomen člen okr. představenstva F. Kastl. - Na funkci náčelníka pro r. 1939 byl navržen známý cvičitel a závodník Josef Chmelfr. - Za uplynulý rok přistoupilo do naší jednoty 8 členů, kteří složí slib sokolský o valné hromadě. - Co Sokol, to voják! Tomuto heslu se hodně blížíme v naší jednotě, neboť ze 178 členů-mužů je 118 příslušníků armády. - Příští týden se započne s dekorováním sálu k šibřinkám. Zájemci-„pracanti“ se mohou těchto prací zúčastňovat a to již od 5. hod. odpoledne.

Odborný ženský lékař a porodník
Telefon 1202.

MUDr. Jan Hofmann,
em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v v. nemocnici v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Sokol v Osvračíně konal svou 20. řádnou valnou hromadu v neděli dne 22. ledna ve školní budově. - Deset nových členů složilo slib do rukou starosty Raděje. Za okrsek byl přítomen důvěrník J. Brichcín. Činovníci podali zprávy pečlivě připravené. Cvičí se pilně u všech složek a hospodáří se tak, že jednotu po zbudování vlastního cvičiště s pavilonem připravuje stavbu sokolovny, pro kterou má již stavební fond. Jednatel Fr. Kastl podal návrh uspořádati slavnost 20letého trvání jednoty a vydání almanachu. Volby měly hladký průběh. - Byla přečtena předem připravená kandidátní listina a voleno bylo hromadně bez lístků pouhým zvednutím ruky. Všichni zvolení volbu ochotně přijali. Starostou zůstal A. Raděj, náčelníkem Jakub Lukáš, náčelníci A. Holubová, vzdělavatelem dr. Rett. Ve výboru jsou nyní i mladí členi podle hesle: Mladí vpřed!

GRAFO, česká akciová tužkárna v Č. Budějovicích, jako český závod, dostala k používání ochranné známky „Ryze český výrobek.“ Nakupujte jen u této firmy. Provádějte heslo „Svůj k svému“ nejen slovy, ale skutky.

Nové číslo Věstníku Baarovy Společnosti vyšlo jako dvojčíslo ku 31. prosinci. Svým obsahem velmi smutný znamená události, které měly pro naše Chodsko osudový význam. Tak jako nedlouho po tom, kdy čeští páni prohráli svou při; do které dali v sázku celé české království (1620) ztratili Chodové svoji svobodu, tak také, když se prohra opakovala po 318 letech, po druhé utrpěli Chodové ránu horší prvé. To, co nikdo věky neodvážil se rozdělit, bylo bezohledně roztrženo a nedbáno všech protestů samotného lidu chodského. - Proto tak smutné články čteme v tomto Věstníku, který je zahájen článkem doc. Dr. Frant. Roubíka: Odtržené Chodsko, A. Procházky: Na Výhledech (stěhování Baarovy sochy, desky Hruškovy z Pece a Thomayerovy z Trhanova), prof. Miškovský: Chodská turistika utrpěla těžkou ránu, H. Štěpánkové: Průsmyslem Všeřubským 10. října, Fr. Teplého: O papouškově v Trhanově, gen. Šindeláře: Věrným Chodům (báseň), Hany Štěpánkové: Baarovy oslavy v Ořechu ve dnech 30. dubna a 1. května 1938, Slavnostní řeč univ. profesora, min. m. sl. dra A. Štěpánka, řeč vystihující pravdivě vzájemný poměr Čechů a Slováků a význam Baarův s hlediska čl. myšlenky. Následují: Živá slova Baarova, Dr. Bedř. Slavíka: Kniha o Baarově, doc. Dr. Vl. Mandl: Pro druhý regionalistický den ve Kdyni a j. Zprávy zaručují obsahem bohaté dvojčíslo Věstníku Baarovy společnosti, čítající dnes 467 členů - přátel těžce zkoušeného Chodska a jeho lidu. Dokažte svoji lásku k Chodsku, vstupte do „Baarovy společnosti v Domažlicích“ (jednatel dr. Štěpánek, advokát ve Kdyni) a podpořte její snahy.

Karel Polák.

Z a š l e t e p ř e d p l a t n ě !

V. Smržovský:

Na nové hranici.

(Časová písnička). Ze Šibřinkového listu.

Když já mašuju ku hranici,
jsem tam za pár minut po silnici,
ty hranice nás tu ale páli,
toho jsme se věru nenadáli.
Jdi silnici v tu neb onu stranu,
máš ji na celnici uzavřenu,
„tojče-pejmiš“ „krenšajn“ musíš mít,
chceš-li přes hranici jít.
Já jsem si ten lísteček za čepici dal,
někde jsem jej vytrousil a nesměl jsem dál.

Divné změny v tom staňkovském kraji,
jak se tady máme — se nás ptají,
budem vypravovat jednou dětem,
jak nám vzali spojení se světem,
jak náš kraj se všech stran obsadili,
barevnými kůly ohradili.
Tvrď pro nás den — třicátý září,
z nás se stali hraničáři.
Já jsem nový hraničář, ten úděl mi dán,
kde jsou všechny ideje, tvrdo v srdci mám.

Do té třetí říše krátká cesta,
proč nás na tom světě Pánbůh trestá,
vždyť jsme přece národ klidný, milý,
ve světě nás špatně pochopili.
Že jsme si chtěli hájit hranici,
mysleli si, že jsme bolševici.
Marné naše stesky v lidská práva,
moc západu - ta je dravá.
A já jsem tak zarmoucen, opuštěn, tak sám,
komu já svou důvěru nyní asi dám.

Dějiny nás učí, český Vašku,
že s tebou se hráli pěknou frašku,
a ty jsi jim stále tolik věřil,
aniž byl jsi lásku svoji měřil.
Národy se jako ten svět točí,
měls' mít také otevřené oči,
ať se cokoliv děje kol tebe,
spoléhej vždy jen na sebe!
Tak to v světě chodívá, takový je svět,
však ty, Vašku, přestaneš cizí hymny pět!

Krádež u krajana. Do byly řídícího učitele Václava Princla (z Hlohové) v Radobyčicích u Plzně vnikl neznámý poberta oknem právě v době vyučování — a odcizil ze šatníku dámskou kabelku s 500 Kč.

Biografy.

BIO SOKOL Staňkov předvádí v neděli dne 29. ledna o 8. hodině večer. sensační film z anglické produkce R.K.O s Inkišinovem v hlavní roli: Žlutý ďábel. Detektivní napínavý film z prostředí čínsko-japonské války. - Dodatek: Zvukový týdeník a přírodní snímek: Život u jezera.

BIO SOKOL Koloveč předvádí v neděli dne 29. ledna večer český film: Diagnosa X (Lékař v těžkém podezření). Dramatický obraz ze života lékaře, jeho ženy a dítěte.

MĚSTSKÉ DIVADLO v Plzni. Dnes v sobotu odpoledne představení Č. O. Ú., večer „Paganini“, v neděli dopoledne pohádka, odpoledne „Bílý kavalír“, večer „Paganini“.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované červené a černé, duté cihly, klenovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvědčené jakosti

za levné ceny s dovozem kamkoli dodá

F. KREYSA, STAŇKOV

Vlastní doly „DOBŘE ŠTĚSTÍ“ V DOBŘANECH.
Osvědčené vzduchem prané UHLÍ.

Masopust 1939.

28. ledna ples DTJ ve Staňkově v Lidovém domě.

28. ledna maškarní ples dobročinné obce „Chodové“ v Plzni ve dvoraně Společenského domu.

28. ledna IX. ples Sokola v Puclicích v hostinci u Toušů.

28. ledna ples hasičského sboru v D. Kamenici v hostinci u Brychcínů.

V sobotu dne 28. ledna ples hasičského sboru v Osvračíně u p. Kochmanové.

V sobotu 11. února všedelnický věneček DTJ v hostinci paní Kochmanové v Osvračíně.

29. ledna Maškarní merenda v hotelu Zelený háj. Začátek ve 2 hodiny odpoledne. Večerní scéna. - Dozvuky dne 12. února.

4. února šibřinky Sokola ve Staňkově v rázu: Světový veletrh.

V sobotu 4. února ples hasičského sboru v Močeradech v hostinci u Vrbů.

V sobotu 4. února 22. ples hasičského sboru v Kvíčovcích v hostinci u Najnarů.

4. února společenský ples S. K. Krchleby v hostinci u Nechutného.

4. února věneček hasičského sboru v Hlohovčicích v sále u Bernklauů.

5. února I. věneček Sokola ve Lštěni v sále u Valkounů.

11. února společenský ples Národního hnutí pracujících mládeže v sále u Roučků ve Slichově.

11. února maškarní mumraj staňkovských ochotníků v sále Lidového domu ve Staňkově.

12. února společenský věneček v sále Rudolfa Homolky v Těšovicích.

Branná výchova ve středisku branné výchovy v Staňkově bude slavnostně zahájena na letním cvičišti u Lidového domu v neděli 5. února 1939 o 9. h. ranní. Slavnostní projev učiní okrskový velitel branné výchovy z Domažlic, pan major pěch. Jan Smisitel.

Zahájení jsou povinni se zúčastniti všichni muži a ženy české národnosti, narození v letech 1909 až 1925, t. j. ve stáří od 14 do 30 let a to i ti, kdož budou podle platných předpisů od branné výchovy osvobozeni.

Sraz přesně v 8:30 hod. Vojenské osoby v záloze, mimo instruktory z řad záložních důstojníků a poddůstojníků jsou od účasti osvobozeny.

18. února X. mládenecký ples ve dvoraně sokolovny ve Staňkově.

20. února maškarní ples a 21. února maškarní dozvuky hasičů ve Všekarech v sále u O. Smazala.

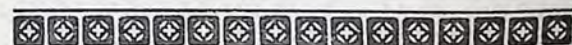
Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby

Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

(Staňkov, Husova, budova pošty I. patro)

Plesové pozvánky

vkusné a levné zhotovuje:

Tiskárna**Závorka****Staňkov****RADIO-KRATOCHVÍLE DOMAŽLICE**

Jednatelství a informace: **BOHUMIL KOŽÍŠEK**, Staňkov, Husova 120 (u Petrůvků)